

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

ZAWIADOMIENIE KOMISJI

w sprawie interpretacji i wykonania niektórych przepisów prawnych rozporządzenia w sprawie systematyki oraz powiązań z rozporządzeniem w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych

(2023/C 211/01)

Celem niniejszego dokumentu zawierającego odpowiedzi na często zadawane pytania (FAQ) jest przedstawienie pewnych wyjaśnień dotyczących sposobu, w jaki podmioty gospodarcze powinny uwzględniać wymogi dotyczące zgodności z minimalnymi gwarancjami określonymi w art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie systematyki”). Niniejszy dokument ma również na celu wyjaśnienie statusu inwestycji w działalność gospodarczą i aktywa zgodne z systematyką na podstawie rozporządzenia (UE) 2019/2088, tj. rozporządzenia w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (zwanego dalej „rozporządzeniem SFDR”)⁽²⁾.

Odpowiedzi na często zadawane pytania zawarte w niniejszym dokumencie wyjaśniają obowiązujące przepisy zawarte w mającym zastosowanie prawodawstwie. W żaden sposób nie rozszerzają praw i obowiązków wynikających z takiego prawodawstwa ani nie wprowadzają żadnych dodatkowych wymogów w odniesieniu do zainteresowanych podmiotów gospodarczych i właściwych organów. Odpowiedzi na często zadawane pytania mają na celu jedynie wsparcie przedsiębiorstw finansowych i niefinansowych we wdrażaniu odpowiednich przepisów prawnych. Jedynie Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest upoważniony do interpretowania prawa Unii w wiążący sposób. Poglądy przedstawione w niniejszym zawiadomieniu nie mogą przesądzać o stanowisku, jakie Komisja Europejska może zająć przed sądami unijnymi i krajowymi.

Spis treści

	<i>Strona</i>
Minimalne gwarancje ustanowione w rozporządzeniu w sprawie systematyki	2
1. Jaką rolę odgrywają minimalne gwarancje w rozporządzeniu w sprawie systematyki?	2
2. W jaki sposób zdefiniowano minimalne gwarancje w art. 18 rozporządzenia w sprawie systematyki?	2
3. Jakie są najważniejsze oczekiwania wobec przedsiębiorstw wynikające z art. 18 rozporządzenia w sprawie systematyki?	3
Powiązania z rozporządzeniem SFDR	5
4. Czy inwestycje zgodne z systematyką kwalifikują się jako „zrównoważone inwestycje” na podstawie rozporządzenia SFDR?	5

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz.U. L 317 z 9.12.2019, s. 1).

Minimalne gwarancje ustanowione w rozporządzeniu w sprawie systematyki

1. Jaką rolę odgrywają minimalne gwarancje w rozporządzeniu w sprawie systematyki?

Przepisy rozporządzenia w sprawie systematyki stanowią, że działalność gospodarczą można kwalifikować jako zrównoważoną środowiskowo jedynie w przypadku, gdy – poza zgodnością z pozostałymi wymogami art. 3⁽³⁾ – jest prowadzona zgodnie z minimalnymi gwarancjami określonymi w art. 18. Jest to zgodne z zasadami zawartymi w Europejskim filarze praw socjalnych wspierającymi trwały wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu oraz z odpowiednimi międzynarodowymi minimalnymi standardami w zakresie praw człowieka i praw pracowniczych.

Minimalne gwarancje stanowią zatem integralną część systematyki i jedno z czterech kryteriów określonych w art. 3, które musi spełniać działalność gospodarcza, aby można było ją uznać za zrównoważoną środowiskowo. Włączenie minimalnych gwarancji do ram systematyki ma na celu zapewnienie, aby podmioty prowadzące działalność gospodarczą uznawaną za zgodną z systematyką spełniały niektóre minimalne standardy społeczne i standardy zarządzania.

Innymi słowy, minimalne gwarancje ustanowione w rozporządzeniu w sprawie systematyki mają zapobiec temu, by za „zrównoważone” nie uznawano działalności i inwestycji, jeżeli wiążą się z naruszeniem najważniejszych zasad społecznych oraz praw człowieka i praw pracowniczych lub nie są zgodne z minimalnymi standardami w zakresie odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej.

2. W jaki sposób zdefiniowano minimalne gwarancje w art. 18 rozporządzenia w sprawie systematyki?

W art. 18 rozporządzenia w sprawie systematyki określono szczegółowe wymagania dotyczące minimalnych gwarancji poprzez odwołanie się zarówno do międzynarodowych standardów dotyczących odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej, o których mowa w art. 18 ust. 1, jak i do zasady „nie czyni poważnych szkód” ustanowionej w rozporządzeniu SFDR⁽⁴⁾, o której mowa w art. 18 ust. 2.

Zgodnie z **art. 18 ust. 1** minimalne gwarancje należy rozumieć jako procedury dotyczące należytej staranności i procedury naprawcze wdrażane przez przedsiębiorstwo prowadzące działalność gospodarczą w celu zapewnienia zgodności z *Wytycznymi OECD dla przedsiębiorstw międzynarodowych* oraz z *Wytycznymi ONZ dotyczącymi biznesu i praw człowieka*. Te ostatnie wytyczne zawierają zasady i prawa określone w ośmiu z dziesięciu podstawowych konwencji wskazanych w Deklaracji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) dotyczącej podstawowych zasad i praw w pracy⁽⁵⁾ oraz w Międzynarodowej karcie praw człowieka⁽⁶⁾.

Wytyczne OECD dla przedsiębiorstw międzynarodowych obejmują wszystkie obszary tematyczne odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej i odpowiedzialnego zarządzania łańcuchem dostaw. Zaleca się w nich również, aby przedsiębiorstwa stosowały dobre praktyki w zakresie ładu korporacyjnego, w tym należyłą staranność⁽⁷⁾, jak określono w *Zasadach ładu korporacyjnego OECD*.

W *Wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka* (i) określono standard postępowania dla przedsiębiorstw, aby zapobiegać naruszeniom praw człowieka oraz (ii) uwzględniono wszelkie potencjalne rodzaje ryzyka wynikającego z prowadzonej przez te przedsiębiorstwa działalności gospodarczej. Odpowiedzialność podmiotów gospodarczych za poszanowanie praw człowieka odnosi się do uznanych na szczeblu międzynarodowym praw rozumianych jako co najmniej prawa wyrażone w ośmiu z dziesięciu podstawowych konwencji MOP oraz w Międzynarodowej karcie praw człowieka.

⁽³⁾ Cztery kryteria zawarte w art. 3 rozporządzenia w sprawie systematyki stanowią, że działalność gospodarcza: a) musi wносить istotny wkład w realizację co najmniej jednego z celów środowiskowych określonych w art. 9 zgodnie z art. 10–16; b) nie może wyrządzać poważnych szkód dla żadnego z celów środowiskowych określonych w art. 9 zgodnie z art. 17; c) musi być prowadzona zgodnie z minimalnymi gwarancjami określonymi w art. 18; d) musi spełniać techniczne kryteria kwalifikacji, które zostały ustanowione przez Komisję zgodnie z art. 10 ust. 3, art. 11 ust. 3, art. 12 ust. 2, art. 13 ust. 2, art. 14 ust. 2 lub art. 15 ust. 2.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz.U. L 317 z 9.12.2019, s. 1).

⁽⁵⁾ Podstawowe konwencje Międzynarodowej Organizacji Pracy to: Konwencja dotycząca wolności związkowej i ochrony praw związkowych z 1948 r. (nr 87), Konwencja dotycząca stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych z 1949 r. (nr 98), Konwencja dotycząca pracy przymusowej lub obowiązkowej z 1930 r. (nr 29) (i protokół do niej z 2014 r.), Konwencja o zniesieniu pracy przymusowej z 1957 r. (nr 105), Konwencja dotycząca najniższego wieku dopuszczenia do zatrudnienia z 1973 r. (nr 138), Konwencja dotycząca zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci z 1999 r. (nr 182), Konwencja dotycząca jednakowego wynagrodzenia z 1951 r. (nr 100), Konwencja dotycząca dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu z 1958 r. (nr 111).

⁽⁶⁾ Obejmuje ona: Powszechną deklarację praw człowieka ONZ (1948 r.), Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych (1966 r.) oraz Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych (1966 r.).

⁽⁷⁾ Zob. również wytyczne OECD dotyczące należytej staranności w zakresie odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej (2018 r.) oraz wytyczne sektorowe OECD, dostępne pod adresem: <https://mneguidelines.oecd.org/mneguidelines/>, które zapewniają przedsiębiorstwom praktyczne wsparcie we wdrażaniu Wytycznych OECD dla przedsiębiorstw międzynarodowych.

W art. 18 ust. 2 wprowadzono bezpośrednie powiązanie z zasadą „nie czyn poważnych szkód”, o której mowa w art. 2 pkt 17 rozporządzenia SFDR. Zapewnia to zdefiniowanie minimalnych standardów społecznych na szczeblu europejskim oraz spójność w prawodawstwie europejskim.

Szczegółowe informacje na temat zasady „nie czyn poważnych szkód” zawartej w rozporządzeniu SFDR przedstawiono w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2022/1288, które Komisja Europejska przyjęła w kwietniu 2022 r. Zgodnie z tym rozporządzeniem, poza ujawnieniem, czy zrównoważona inwestycja jest zgodna z Wytycznymi OECD dla przedsiębiorstw międzynarodowych oraz z Wytycznymi ONZ dotyczącymi biznesu i praw człowieka, wdrażanie zasady „nie czyn poważnych szkód” zawartej w rozporządzeniu SFDR wymaga uwzględnienia wykazu wskaźników głównych niekorzystnych skutków. Komisja Europejska uważa, że w kontekście art. 18 ust. 2 rozporządzenia w sprawie systematyki powiązanie między minimalnymi gwarancjami a zasadą „nie czyn poważnych szkód” zawartą w rozporządzeniu SFDR należy rozumieć przynajmniej w kontekście określonych w tym rozporządzeniu wskaźników głównych niekorzystnych skutków dotyczących kwestii społecznych i pracowniczych, kwestii dotyczących poszanowania praw człowieka oraz przeciwdziałania korupcji i przekupstwu wymienionych w tabeli 1 w załączniku I do rozporządzenia delegowanego uzupełniającego rozporządzenie SFDR ⁽⁸⁾.

Wskaźnik niekorzystnych skutków dla czynników zrównoważonego rozwoju z tabeli 1	Wskaźnik
Naruszenia zasad inicjatywy ONZ Global Compact i Wytycznych Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) dla przedsiębiorstw międzynarodowych	Udział inwestycji dokonanych w spółki, które naruszyły lub naruszają zasady inicjatywy Global Compact lub Wytyczne OECD dla przedsiębiorstw międzynarodowych
Brak procesów i mechanizmów kontroli służących nadzorowaniu przestrzegania zasad inicjatywy Global Compact i Wytycznych OECD dla przedsiębiorstw międzynarodowych	Udział inwestycji dokonanych w spółki, które nie posiadają strategii nadzorowania przestrzegania zasad inicjatywy Global Compact lub Wytycznych OECD dla przedsiębiorstw międzynarodowych ani nie posiadają mechanizmów rozpatrywania skarg w sprawie naruszeń zasad inicjatywy Global Compact lub Wytycznych OECD dla przedsiębiorstw międzynarodowych
Nieskorygowana luka płacowa między kobietami a mężczyznami	Średnia nieskorygowana luka płacowa między kobietami a mężczyznami w przypadku spółek, w które dokonano inwestycji
Zróżnicowanie członków zarządu ze względu na płeć	Średni stosunek liczby kobiet do liczby mężczyzn zasiadających w zarządach spółek, w które dokonano inwestycji, wyrażony jako odsetek wszystkich członków zarządu
Ekspozycja z tytułu kontrowersyjnych rodzajów broni (miny przeciwpiechotne, amunicja kasetowa, broń chemiczna i broń biologiczna)	Udział inwestycji dokonanych w spółki, które uczestniczą w produkcji lub sprzedaży kontrowersyjnych rodzajów broni

3. Jakie są najważniejsze oczekiwania wobec przedsiębiorstw wynikające z art. 18 rozporządzenia w sprawie systematyki?

Przedsiębiorstwa ujawniające swoją zgodność z systematyką będą musiały ocenić swoją zgodność z wymogami systematyki dotyczącymi minimalnych gwarancji zarówno na podstawie art. 18 ust. 1, jak i art. 18 ust. 2.

Zgodnie z **art. 18 ust. 1** przedsiębiorstwa, których działalność ma być uznana za zgodną z systematyką, muszą wdrożyć procedury dotyczące należytej staranności i procedury naprawcze w celu zapewnienia zgodności ze standardami w zakresie odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej wymienionymi w Wytycznych OECD dla przedsiębiorstw międzynarodowych oraz Wytycznymi ONZ dotyczącymi biznesu i praw człowieka (zob. pytanie 2). W obu tych tekstach szeroko omówiono możliwy sposób wdrażania zasad należytej staranności i realizacji procesu należytej staranności.

Główny wymóg zapisany w art. 18 ust. 1 dotyczy obowiązku wdrożenia przez przedsiębiorstwo odpowiednich procedur, w tym procedur zapewniających bieżącą identyfikację istotnych rzeczywistych lub potencjalnych niekorzystnych skutków związanych z prowadzonymi przez nie operacjami, łańcuchami wartości i stosunkami gospodarczymi, a także zapobieganie tym skutkom, ich łagodzenie lub niwelowanie, aby zapewnić, by działalność przedsiębiorstwa była prowadzona zgodnie z tymi standardami.

⁽⁸⁾ Metodykę obliczania tych wskaźników można znaleźć w załączniku I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2022/1288. Termin „spółki, w które dokonano inwestycji” w tabeli 1 w załączniku I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2022/1288 odpowiada odniesieniom do „przedsiębiorstw” w rozporządzeniu w sprawie systematyki.

Czasami, pomimo wdrożenia wszystkich odpowiednich procedur, przedsiębiorstwo nie może zaradzić niektórym rodzajom ryzyka lub wyeliminować niektórych negatywnych skutków. Nie musi to oznaczać, że przedsiębiorstwo nie spełnia minimalnych gwarancji, pod warunkiem, że wyraźnie ujawniło te potencjalne skutki i wyjaśniło, jakie działania podjęło, aby je zidentyfikować, zapobiec im, złagodzić je lub zniwelować, a także dlatego nie mogło wyeliminować niektórych skutków. W rzeczywistości uznaje się, że mogą wystąpić przypadki, gdy – pomimo wprowadzenia uzasadnionych środków w zakresie należytej staranności – przedsiębiorstwa nadal nie są w stanie zapobiec niekorzystnym skutkom, wyeliminować ich lub ich złagodzić, jeśli chodzi o niekorzystne skutki w łańcuchu wartości przedsiębiorstwa.

W ramach takich procedur dotyczących należytej staranności i procedur naprawczych w **art. 18 ust. 2** wymaga się od przedsiębiorstw uwzględnienia wskaźników głównych niekorzystnych skutków dotyczących kwestii społecznych i pracowniczych, kwestii dotyczących poszanowania praw człowieka oraz przeciwdziałania korupcji i przekupstwu wymienionych w rozporządzeniu SFDR, o których mowa w pytaniu 2 ⁽⁹⁾.

Obecnie jedyną kwestią objętą zakresem art. 18 ust. 2, która nie jest wyraźnie objęta zakresem art. 18 ust. 1, jest główny niekorzystny skutek dotyczący ekspozycji z tytułu kontrowersyjnych rodzajów broni zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu delegowanym uzupełniającym rozporządzenie SFDR ⁽¹⁰⁾ (miny przeciwpiechotne, amunicja kasetowa, broń chemiczna i broń biologiczna). W związku z tym, zgodnie z art. 18 ust. 2, przedsiębiorstwa mają zapewnić, aby stosowane przez nie procedury dotyczące należytej staranności i procedury naprawcze umożliwiały identyfikację, zapobieganie, złagodzenie lub niwelowanie wszelkiej rzeczywistej lub potencjalnej ekspozycji z tytułu produkcji lub sprzedaży kontrowersyjnych rodzajów broni.

Poza opisanymi powyżej przepisami art. 18 ust. 2 rozporządzenie w sprawie systematyki nie zawiera dalszych wyjaśnień dotyczących broni lub wyposażenia i technologii związanych z obronnością w ocenie minimalnych gwarancji. Jak stwierdzono w projekcie zawiadomienia Komisji w sprawie interpretacji i wykonania niektórych przepisów prawnych aktu delegowanego UE w sprawie unijnej systematyki dotyczącej zmiany klimatu ⁽¹¹⁾, Komisja uznaje potrzebę zapewnienia dostępu do finansowania i inwestycji, w tym z sektora prywatnego, wszystkim sektorom strategicznym, w tym przemysłowi obronemu. Przemysł obronny uznaje się za kluczowy czynnik odporności i bezpieczeństwa Unii, a tym samym pokoju i zrównoważonego rozwoju społecznego ⁽¹²⁾.

Wykaz określonych w rozporządzeniu SFDR wskaźników dotyczących kwestii społecznych i pracowniczych, poszanowania praw człowieka oraz przeciwdziałania korupcji i przekupstwu może zmienić się wraz z potencjalnymi kolejnymi nowelizacjami aktu delegowanego uzupełniającego rozporządzenie SFDR. Dlatego też zgodnie z art. 18 ust. 2 przedsiębiorstwa będą również musiały uwzględnić wszelkie kwestie, które mogą zostać w przyszłości uwzględnione we wskaźnikach określonych w rozporządzeniu SFDR.

Sprawozdawczość zgodna z przepisami dyrektywy w sprawie sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju ⁽¹³⁾ (CSRD) pomoże przedsiębiorstwom ocenić ich zgodność z wymogami art. 18, a także pomoże inwestorom uzyskać niezbędne informacje od spółek, w które dokonano inwestycji ⁽¹⁴⁾. W art. 18 rozporządzenia w sprawie systematyki nie wymaga się ujawniania dodatkowych informacji, a zatem nie jest to powielenie wymogów dotyczących sprawozdawczości zawartych w CSRD.

⁽⁹⁾ Metodę obliczania tych wskaźników można znaleźć w tabelach 1 i 3 w załączniku I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2022/1288 (Dz.U. L 196 z 25.7.2022, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2022/1288 z dnia 6 kwietnia 2022 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 w zakresie regulacyjnych standardów technicznych określających szczegóły dotyczące treści i sposobu prezentacji informacji w odniesieniu do zasady „nie czyni poważnych szkód”, określających treści, metody i sposób prezentacji informacji w odniesieniu do wskaźników zrównoważonego rozwoju i niekorzystnych skutków dla zrównoważonego rozwoju, a także określających treści i sposób prezentacji informacji w odniesieniu do promowania aspektów środowiskowych lub społecznych i celów dotyczących zrównoważonych inwestycji w dokumentach udostępnianych przed zawarciem umowy, na stronach internetowych i w sprawozdaniach okresowych (Dz.U. L 196 z 25.7.2022, s. 1).

⁽¹¹⁾ Pytanie 11 *W jaki sposób ramy zrównoważonego finansowania mają zastosowanie do dostępu przemysłu obronnego do prywatnego finansowania?*, s. 16.

⁽¹²⁾ Zob. wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia w sprawie ustanowienia aktu o wspieraniu produkcji amunicji (ASAP), COM(2023) 237 final.

⁽¹³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2464 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 537/2014, dyrektywy 2004/109/WE, dyrektywy 2006/43/WE oraz dyrektywy 2013/34/UE w odniesieniu do sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju (Dz.U. L 322 z 16.12.2022, s. 15).

⁽¹⁴⁾ Przepisy CSRD wymagają, aby standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, które przedsiębiorstwa mają obowiązek stosować, aby wywiązać się ze swoich obowiązków w zakresie ujawniania informacji, zawierały informacje, których potrzebują uczestnicy rynku finansowego, aby wypełnić swoje obowiązki w zakresie ujawniania informacji określone w rozporządzeniu SFDR. W praktyce oznacza to, że przedsiębiorstwa będą miały obowiązek przekazywania analogicznych informacji dotyczących wskaźników głównych niekorzystnych skutków wymaganych na podstawie rozporządzenia delegowanego uzupełniającego rozporządzenie SFDR. Art. 29b ust. 5 lit. b) dyrektywy 2013/34/UE „5. Przyjmując akty delegowane na podstawie ust. 1, Komisja w jak największym stopniu uwzględni: [...] b) informacje, których potrzebują uczestnicy rynku finansowego, aby wypełnić swoje obowiązki w zakresie ujawniania informacji określone w rozporządzeniu (UE) 2019/2088 i w aktach delegowanych przyjętych na podstawie tego rozporządzenia”.

Użytkownicy mogą znaleźć dodatkowe nieformalne porady dotyczące najlepszych praktyk w dokumencie Final Report on Minimum Safeguards of the Platform on Sustainable Finance [sprawozdanie końcowe dotyczące minimalnych gwarancji sporządzone przez platformę ds. zrównoważonego finansowania], który opublikowano w październiku 2022 r.

Powiązania z rozporządzeniem SFDR

4. Czy inwestycje zgodne z systematyką kwalifikują się jako „zrównoważone inwestycje” na podstawie rozporządzenia SFDR?

W motywie 19 rozporządzenia w sprawie systematyki wyjaśniono, że „zrównoważone inwestycje” na podstawie rozporządzenia SFDR obejmują inwestycje w „zrównoważoną środowiskowo działalność gospodarczą” w rozumieniu rozporządzenia w sprawie systematyki.

W art. 18 ust. 2, w którym określono elementy wymagane, aby uznać działalność za „zrównoważoną środowiskowo”, ustanowiono powiązanie między rozporządzeniem w sprawie systematyki a rozporządzeniem SFDR w drodze jednego z wymaganych etapów określonych w rozporządzeniu w sprawie systematyki: zgodności z minimalnymi gwarancjami. Zgodnie z wytycznymi przedstawionymi w pytaniach 1 i 2 powyżej uznaje się, że przedsiębiorstwo realizuje społeczne aspekty zasady „nie czyn poważnych szkód” na poziomie podmiotu, jeżeli ujawnia działania jako „zrównoważone środowiskowo” zgodnie z przepisami rozporządzenia w sprawie systematyki.

Ponadto zgodnie z wytycznymi przedstawionymi w pytaniach 1 i 2 powyżej uznaje się, że zasada „nie czyn poważnych szkód”, o której mowa w rozporządzeniu SFDR, oraz wymóg zapewnienia, aby spółka, w której dokonano inwestycji, stosowała dobre praktyki w zakresie zarządzania, zostały spełnione w przypadku inwestycji w działalność gospodarczą zgodną z systematyką, ponieważ są one zgodne z minimalnymi gwarancjami określonymi w systematyce. Cztery aspekty dobrego zarządzania, o których mowa w art. 2 pkt 17 rozporządzenia SFDR (tj. solidne struktury zarządzania, stosunki pracownicze, wynagrodzenia pracowników i przestrzeganie przepisów prawa podatkowego⁽¹⁵⁾), można uznać za spełnione przez przepisy, o których mowa w art. 18 rozporządzenia (UE) 2020/852.

W związku z tym takie inwestycje w „zrównoważoną środowiskowo” działalność gospodarczą zgodną z systematyką można automatycznie zakwalifikować jako „zrównoważone inwestycje” w kontekście wymogów dotyczących ujawniania informacji na poziomie produktu na podstawie rozporządzenia SFDR. Oznacza to, że inwestycje w określoną działalność gospodarczą można uznać za zrównoważone inwestycje.

Jeżeli jednak uczestnik rynku finansowego inwestuje w przedsiębiorstwo w pewnym stopniu zgodne z systematyką przy wykorzystaniu instrumentu finansowania, który nie określa celu, w jakim wykorzystuje się zyski, takiego jak ogólny kapitał własny lub zadłużenie, uczestnik rynku finansowego nadal musiałby sprawdzić dodatkowe elementy na podstawie rozporządzenia SFDR, aby uznać całą inwestycję w to przedsiębiorstwo za zrównoważoną inwestycję. Oznacza to, że uczestnik rynku finansowego nadal musiałby: (i) sprawdzić, czy pozostała część działalności gospodarczej przedsiębiorstwa jest zgodna z elementami środowiskowymi zasady „nie czyn poważnych szkód” zawartej w rozporządzeniu SFDR, oraz (ii) ocenić, czy uważa wkład w realizację celu środowiskowego za wystarczający.

⁽¹⁵⁾ Unijny wykaz jurysdykcji niechętnych współpracy podatkowej zaktualizowano w lutym 2023 r. Zawiera on przydatne wskazówki pozwalające zidentyfikować kraje, które nie wywiązały się ze swoich zobowiązań w zakresie spełnienia kryteriów dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych w określonych ramach czasowych, oraz kraje, które odmówiły ich spełnienia.